

Skarga wniesiona w dniu 30 września 2010 r. — Anicav przeciwko Komisji

(Sprawa T-454/10)

(2010/C 328/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav) (Neapol, Włochy) (przedstawiciele: J. da Cruz Vilaça, S. Estima Martins i S. Carvalho de Sousa, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności przepisów art. 52 i załącznika nr VIII do rozporządzenia Komisji nr 1580/2007⁽¹⁾ w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji nr 687/2010⁽²⁾; oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie częściowej nieważności rozporządzenia Komisji nr 1580/2007 w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji nr 687/2010.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi następujące zarzuty.

Po pierwsze skarżąca podnosi, że zaskarżony środek narusza rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (zwane dalej „rozporządzeniem o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (Dz.U. 2007 L 299, s. 1).

Poprzez zaniechanie (i) uwzględnienia działalności przetwórczej w załączniku nr VIII do rozporządzenia Komisji nr 1580/2007 oraz (ii) wyłączenia działań w zakresie przygotowania, pakowania i działań następujących po przetworzeniu z wartości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu w odniesieniu do produktów przeznaczonych do przetworzenia, zaskarżony środek narusza rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku, ponieważ to ostatnie rozporządzenie stanowi, że przepisy dotyczące organizacji producentów, a mianowicie przyznawania pomocy, powinny mieć zastosowanie wyłącznie do produktów objętych wspólną organizacją rynków owoców i warzyw.

Po drugie skarżąca twierdzi, że zaskarżony środek narusza zasadę niedyskryminacji; poprzez przyznanie organizacjom producentów pomocy obejmującej działalność przemysłową prowadzoną również przez prywatne przedsiębiorstwa zaskarżony środek narusza zasadę niedyskryminacji, która zakazuje

traktowania porównywalnych sytuacji w odmienny sposób, chyba że takie traktowanie jest obiektywnie uzasadnione.

Wreszcie skarżąca podnosi, że zaskarżony środek narusza zasadę proporcjonalności; poprzez przyznanie organizacjom producentów pomocy obejmującej działalność przemysłową prowadzoną również przez prywatne przedsiębiorstwa zaskarżony środek narusza zasadę proporcjonalności, ponieważ wykracza poza to, co jest konieczne, aby osiągnąć hipotetyczny cel wspólnej polityki rolnej dotyczący pionowej integracji organizacji producentów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw (Dz.U. 2007 L 350, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 687/2010 z dnia 30 lipca 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw (Dz.U. 2010 L 199, s. 12).

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2010 r. — McBride przeciwko Komisji

(Sprawa T-458/10)

(2010/C 328/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Peter McBride (Downings, Irlandia) (przedstawiciele: A. Collins SC, N. Travers, Barrister i D. Barry, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2010 r., notyfikowanej jako dokument C(2010) 4758 — pismo do Irlandii, oddalającej wniosek o zwiększenie ze względów bezpieczeństwa zdolności połowowej nowego kutra rybackiego Peadar Elanie, II oraz zastąpienie decyzji w przedmiocie wyżej wymienionego wniosku, zawartej w decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r., dotyczącej wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji dla floty rybackiej (WPO-IV) w celu poprawy bezpieczeństwa, warunków nawigacji morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów i warunków pracy w odniesieniu do statków o całkowitej długości przekraczającej 12m (Dz.U. 2003 L 90, s. 48), której nieważność stwierdzono wyrokiem Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 czerwca 2006 r. w sprawach połączonych od T-218/03 do T-240/03 Boyle i in. przeciwko Komisji Zb.Orz. 2006 II-1699; oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, na podstawie art. 263 TFUE, żąda w skardze stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2010 r., notyfikowanej jako dokument C(2010) 4758 — pismo do Irlandii, oddalającej wniosek o zwiększenie ze względów bezpieczeństwa zdolności połowowej nowego kutra rybackiego Peadar Elaine II oraz zastąpienia decyzji w przedmiocie wyżej wymienionego wniosku, zawartej w decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r., dotyczącej wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji dla floty rybackiej (WPO-IV) w celu poprawy bezpieczeństwa, warunków nawigacji morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów i warunków pracy w odniesieniu do statków o całkowitej długości przekraczającej 12m (Dz.U. 2003 L 90, s. 48), której nieważność stwierdzono wyrokiem Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 czerwca 2006 r. w sprawach połączonych od T-218/03 do T-240/03 Boyle i in. przeciwko Komisji Zb.Orz. 2006 II-1699.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi następujące zarzuty:

Po pierwsze skarżący twierdzi, że Komisja działała bez podstawy prawnej. Artykuł 4 ust. 2 decyzji 97/413/WE z dnia 26 czerwca 1997 r. w sprawie celów i szczególnych zasad restrukturyzacji sektora rybołówstwa wspólnotowego, w okresie od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 31 grudnia 2001 r., w celu osiągnięcia trwałej równowagi pomiędzy zasobami i ich eksploatacją (Dz.U. 1997 L 175, s. 27), stanowi w dalszym ciągu podstawę prawną zaskarżonej decyzji i w związku z tym, jak twierdzi skarżący, Komisja nie miała podstaw prawnych do wydania zaskarżonej decyzji jako decyzji ad hoc.

Po drugie, skarżący twierdzi, że Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne. Podnosi on, że zaskarżona decyzja wydana na podstawie decyzji Rady nr 97/413/WE, winna była zostać przyjęta w ramach procedury komitetów zarządzających, oraz że decydując o wydaniu decyzji jako decyzji ad hoc, Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne.

Po trzecie, skarżący twierdzi, że dokonując błędnej wykładni art. 4 ust. 2 decyzji Rady nr 97/413/WE Komisja nadużyła swych uprawnień, w szczególności opierając się na niemających znaczenia kryteriach i pomijając definicję pojęcia „nakład połowowy” ustanowioną w decyzji Komisji nr 97/413/WE i w regulacjach wspólnotowych w dziedzinie rybołówstwa obowiązujących w momencie składania przez skarżącego wniosku o zwiększenie tonażu ze względów bezpieczeństwa w grudniu 2001 r.

Ponadto skarżący podnosi, że zaskarżona decyzja w zakresie w jakim ocenia jego wniosek o zwiększenie tonażu ze względów bezpieczeństwa jest obarczona licznymi oczywistymi błędami.

W szczególności skarżący twierdzi, że decyzja Komisji o oddaleniu jego wniosku na taj podstawie, iż wykorzystano nową zdolność połowową wielu mniejszych kutrów na rzecz Peadar Elaine II jest bezpodstawną, oznacza bowiem, że nie odnotowano zwiększenia całkowitej zdolności połowowej wielozadaniowych jednostek floty irlandzkiej kiedy kuter ten rejestrowano.

Wreszcie skarżący twierdzi, że Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji. Skarżący podnosi, że odmowa Komisji rozpatrzenia wniosku pod względem merytorycznym stanowi naruszenie obowiązku Komisji wynikającego z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności prawa do rozpatrzenia jego wniosku „w sposób bezstronny i w rozsądnym terminie” zgodnie z art. 4 ust. 2 decyzji Rady nr 97/413/WE.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2010 r. — McBride przeciwko Komisji

(Sprawa T-459/10)

(2010/C 328/68)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hugh McBride (Downings, Irlandia) (przedstawiciele: A. Collins SC, N. Travers, Barrister i D. Barry, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2010 r., notyfikowanej jako dokument C(2010) 4748 — pismo do Irlandii, oddalającej wniosek o zwiększenie ze względów bezpieczeństwa zdolności połowowej nowego trawlera Heather Jane II, oraz zastąpienie decyzji w przedmiocie wyżej wymienionego wniosku, zawartej w decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r., dotyczącej wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji dla floty rybackiej (WPO-IV) w celu poprawy bezpieczeństwa, warunków nawigacji morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów i warunków pracy w odniesieniu do statków o całkowitej długości przekraczającej 12m (Dz.U. 2003 L 90, s. 48), której nieważność stwierdzono wyrokiem Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 czerwca 2006 r. w sprawach połączonych od T-218/03 do T-240/03 Boyle i in. przeciwko Komisji Zb. Orz. 2006 II-1699; oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.